

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

Dominica decimaseptima post penthecostes ... sermonis Ixix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermon

virtutib⁹ habundet. ab alio nō expectet honorē. qz hoc ipso ap
puerit honoris naturā facit se indignū honore. Deinde addit
causam quare exaltat̨ qui nouissimū locū elegit: et qui se humili
lat. cuīs humilitat̨ quatuor sunt rami. spernere mundū. sper
nere nulluz. spernere sese. Spernere se sperm̨. quatuor hec dona
supni: exaltabit̨ nulla virtus digna est exaltari nisi sola humili
tas. Prover. 21. Sapientia humiliati exaltabit caput eius. ⁊
in medio magnator̨ sedere illū faciet. Rogemus g̨ dñm ⁊.

Dominica decimaseptima post p̨thecos stes Prima pars sermonis lxxix. ⁊

Cesserunt ad ih̨slū pharisei. et interrogauit eum
vnum ex eis ⁊. Q̨at. 22. hoc idē legit mar. 12. Vi
tima vero pars euangelij habet lu. 20. Tota hu
mana vita a sui principio usq; ad finē currit sup
duab⁹ rotis sc̨z amore et cognitione. quas rotas
luxuriosi vertit in simo luxurie ⁊ inficiunt̨. quidā in aquis aua
rice. et submergunt̨. ardant̨ in montib⁹ fupbie. et corruentes
affigunt̨. sed tut̨ nostra vita p̨transit si rotā amoreis et cogniti
onis in deo voluamus. De cuius dilectione et cognitione agit̨
quod sit maximū legis mandatū. In secunda ǫndit qz diuinus
amor sit cunctis excellere. ibi. et ait illis ih̨slus. In tercia p̨batur
qz christus sit dei filius. ibi. aggregat̨ aut̨ ⁊. Circa primū tria fa
ct̨. p̨mittit em̨ p̨l̨oz accessuz ad xp̨m. nā vt p̨mittit an̨ illud
qz legit̨. ph̨ei audiētes qz xp̨s saduceis ip̨oluisset silentiū de qz
rōne resurrectionis: accesserūt ad ih̨slū: ipsi: ph̨ei: accesserunt
quidē aggregati in vnu b̨m criso. vt multitudine vicerēt quez
tudine se armauerūt. Diebant em̨ apud se. vnu loquat̨ pro
omnib⁹ et omnis loquen̨ p vnu. vt si quid viceat om̨s videan̨
igit ad xp̨m nō amore sed odio. vt temptarent. nō vt instrue
rent. psal. Cōuenerūt in vnu adūlus dñm et adūlus xp̨m eius
eū vnu ex eis: ph̨eis et nihilomin⁹: legis doctoz. In quo ǫndi
tur duplex interrogant̨ auctoritas. tū qz ph̨eus vita p̨batus tū
qz legis doctoz magisterio honoratus: temptans eū: In hoc de
rogat sue p̨ficiō. qz nec vir sanctus quenq; debet temptare.
nec doctoz. Et nota qz istud ē antiquū viciū iudeoz p̨cedens
ex ambiguitate fidei. semp̨ em̨ ipsi temptauerunt deū. psal. Te

ptauerunt me patres vestri. Sic et xp̄m multipli temptauerūt
 Primo quidē eius diuinitatē. sap. 2. et mar. 12. Si filius dei est
 descendat nūc de cruce. Secūdo ipsius potentia. mar. 11. Quere
 bant ab eo signū temptantes eū ē. Temptauerūt eius sapien-
 tiā. sic hic. 3. re. 1c. Venit temptare eū in figuris et erigmatib.
 Iē temptauerūt eius clementiā. Jo. 8. cū obtulerūt ei mulierē
 in adulterio dēphensā. Temptauerūt eius iusticiā. si licet cen-
 sū dari cesari. mat. 22. Temptauerūt zelū ipsius ad legē. mat.
 19. Si licet hoī v̄oꝝeꝝ dimittere. Que temptationes fecerūt eos
 imitatores diaboli. qui p̄mis temptauit xp̄m in deserto. eccl.
 18. Noli ē quasi hō qui temptat dñm ē. C Tercio ponit in
 terrogatio: mḡr: mḡm appellat. cuius nō vult ē discipuli s
 forte ad cautelā sophistica. qn̄ an interrogationē collaudat r̄n-
 dentē. vt facilius decipiāt: qd̄ est mandatū magnū in lege: om-
 nia quidē magna sūt. sed querit quid sit excellentē magnū. Cri-
 de magno inquit mandato interrogat. qui nec minimū obser-
 uat: ille debet interrogare de maiore iusticia. qui iā minorē com-
 plenit. Et attende istius disputationis ordine. Primo em̄ due
 mūt vt multitudine ipsum terreant. psal. Dñe quid multipli-
 eati sunt qui tribulant me. multi insurgunt aduarsum me. Se-
 cundo ceteris sapientiōē p̄ponunt. Tercio ipsiū collaudant vt
 decipiāt. Quar to difficultā questionē p̄ponunt. de qua plu-
 res opiniones erāt. vt eū ex strāfestate p̄tiū tacere compellant
 qui silentiū imposuerat ladvocis. Iē qz sacerdotū a doctoz est
 r̄ndere de lege. vt dicēt mal. 2. Ignorantes se ostendunt. qui de le-
 ge xp̄m interrogant. Nō qz quatuor ex causis p̄posuerunt hāc
 questionē. Primo vt ex r̄fōnē eū legistrā gressoreē auincērēt
 notū em̄ est oībo precepta p̄me tabule maiora ē secūdis p̄cepta
 In p̄ma vero tria sūt de quib⁹ erat dubiū. qd̄ illoz̄ esset maius
 Si em̄ dixisset xp̄s. qm̄ maius oībo est primuz. scz nō adorabis
 deos alienos. obiecissent. qz v̄eniens h̄rlimā diuinos honores
 suscep̄t. si vero h̄m p̄ceptuz dixisset ē maius. scz nō assumes
 nomen dei tui inuanū id ē nullā creaturā que vanitati subiec-
 ta ē deū appelles. illi obiecissent. qz filiū dei se noīabat cū esset
 hō. si vero terciū mandatū de obseruatione sabbati maius oībo
 r̄ndisset. obiecissent illi. qz nō custodiret sabbatum. Secūda cā.
 quare p̄posuerunt istā questionē est. vt eū ostenderent ignorantē
 Nā vt dicit orig. Vnu aut apud illos h̄c questio versabat qui
 busdā p̄ferentib⁹ vnu mandatū. aliis vero aliud. quātumcūq
 igīt tenuisset xp̄s opinionē ex altera opinione videbat fautori
 bus eius ignorās. Tertia cā est vt rei dubie aliquā haberent cer-

Sermo

titudinē. Quarto diuinus sic factū est ut istius questionis determinatio illi sit reseruata. qui cū sit legislator. suorum preceptū nouerit gradus et ordinē. ipse em̄ scit q̄ preceptū voluit magis obligatoriū esse. et iō ipsius ē interpretari qui addidit legē

Secunda pars.

D

Ecando cū dicāt et ait illis. oñ dicit q̄ diuinus amor sit cunctis p̄ceptis extelior. et tria facit. p̄mittit eūm̄ p̄ceptū de diligendo deū: Et ait illis ihesus: licet vnum m̄ terroget. omnibus tñ respondet. sciens om̄is interrogare p̄ vnu. vbi consideranda ē saluatoris mansuetudo. qz suos etiaz temptatores conat deducere in notitiā veritatis: diliges: nō dicit time. et hoc triplici de cā b̄m criso. Primo qz timere ē seruorum diligere vero filioꝝ. Nos vero nō sumus ancille filij. sed libere. gal. 4. Secundo qz timere ē necessitatē. diligere vero libertatis. Tercio qz timor licet fugiat pena non tñ dat gloriā. diligere vero vtrungꝝ facit. Quarto qz timere est cū pena diligere. aut cū dilectione. Deinde ponit dilectionis obiectū: dñm̄ deū tuū: et ipse idē qui est nr̄e dilectionis termin⁹ ipsius dilectionis est cā. qz vt dicit bern. cā diligendi deū. deus ipse ē. Vnde nō q̄ dñs sic dicit eo q̄ domui presit. et ad nutū eius tota domus regat. qz vero deus preest toti mundo. ad cuius nutū tota mundi machina regit. ideo diligendus ē ppter suā sapientiā et potentia. vel dñs eo dicit q̄ det minas insolentib⁹ vt corripiant. vñ diligendus ē tanq̄ magister et corrector. Iē dicit dñs quasi dāne munus. qz vero deus dat munera sibi obtemperantib⁹ ideo ē diligendus. Deus vero sic dicit eo q̄ nihil ei desit. vel quasi diligēs vel qz oia dat. in greco aut̄ deus dicit a metu. qz timendus ē. qz igit̄ deus diligit oia. nō mīz si diligēdus ē. qz preueit nos qz vero sic diligit q̄ etiā dat quicquid boni habem⁹. amplius ē diligendus. Kursus qz taliter dat vt nihil ei desit. cū sit infinitū bonū ppter q̄ nō requirit de dato premiū. iō sup̄ oia est diligendus. Sed qz tā liberale ē ipsius bñficiūz. ideo diligendus ē cū timore. vt semp̄ timeamus ipsius dilectionē offendere. etiā si impune peccare possemus. vt dicit aug. 3. de cath̄xi. ru. Naz vt puerbialiē dicit̄ ois amans timet. vñ poeta. Res ē solliciti plena timoris amore. Kursus diligendus ē deus qz nr̄ est. nr̄ quidē creator. nr̄ gubernator. nr̄ redemptor. nr̄ premiator. quia vero creator. nr̄ est diligendus amore filiali. vñ Dam. 1. li. 15. Principalius deus nr̄ est pater qui nos de nō entib⁹ adesse produrit. q̄ qui nos genererūt. cū ex ipso etiā esse et generare susperint. multū aut̄ illū diligeres qui amissū oculū aut̄ vitā tibi

restitueret ideo deū amā qui tibi nō hñt̄ hec oīa dedit. Iē non
 solū hñt̄ dedit sed hominē inter ceteras creaturas nobilitauit vñ
 bern. in ser. Pazz ne tibi videt̄ hoc. cogita qualē te fecit nempe
 hñ corpus egregiā creaturā sīm aīam magis imagie creatoris
 insignez. rōmis p̄t̄cip̄. beatitudinis eterne capacē. p̄oro ambo
 hec coherere sibi fecit vīnculo amicabili artificio inopprehensibili
 sine spe retributionis. Si uanq̄ pulchra statua suū cognosceret
 artificē. statim illū diligenter a quo tanta ēēt̄ pulchritudo. Iē. q̄
 sup̄ oīa creatoris bñficia. etiā ad suis imaginē et similitudinē nos
 fecit. ppter q̄ eū amare oportet. q̄ similitudo ē causa diligēti. fili
 oīz em̄ qui magis ē simili patri naturalit̄ plus diligēt̄ p̄rem. Se
 cundo diligendus ē. q̄ nr̄ gubernator. diligimus em̄ priorē et
 patrēfamilias qui dat nob̄is vite nīia deus vero ad nr̄am pro
 uidit vtilitate om̄iez creaturā. diligimus p̄incipē si rempublicā
 regit pacifice. deus vero totā mundi machinā sine pturbatione
 gubernat. tamē si aliqñ merito nr̄oīz peccatoīz pturbationes ali
 quas patiam̄. vñ boe. O qui p̄petua mūdū rōne gubernas. Ter
 razz celiḡ sator. qui tps obeuo. Ire iubes stabilisq̄ manēs. das
 cuncta moueri. Diligit discipulis mḡm. deus vero omnē in-
 tellectū erudit̄. Tercio diligendus ē. q̄ nr̄ redemptor. si q̄
 em̄ esset i captiuitate positus. aut morti adiudicatus. multū di-
 ligeret eū. qui p̄ se intercederet. sed amplius diligenter. si p̄ sua li-
 beratione aliquos procuratores mitteret. marie vero ille diligen-
 dus esset. qui etiā p̄ seip̄u acederet. sed caritas et dilectio om-
 nē amorē excedens ē. si etiā servituti et morti se traderet p̄ libe-
 ratione captiui. ppter duo. p̄ma sc̄ creationis et gubernationis
 etiā pagani plusq̄ se tenent̄ diligere deū. qui totū q̄ hñt̄ ab il-
 lo hñt̄. sic dicit ber. qñtuīz dilectiois ego fidelis debo deo meo
 q̄z nō solū eū credo vite mee gratuītu largitorē. largissimū ad
 misstratorē. piū solatorē. sollicituī gubernatorē. sed insup̄ etiā
 copiosissimū redemptorē. eternū dseruatorē. ditatorē glōrifica-
 torē. Quartu diligendus ē. q̄ glōrificatorū est. quilibet em̄
 diliget vitā p̄p̄riā. p̄ qua etiā totū mundū daret. diliget hō sa-
 nitatē. pulchritudinē. diuicias. potentia. sapientia. virtutē. ho-
 norē. et amicitiā. quia hñt̄ sūt bona hōis. Ille igit̄ amplius ē di-
 ligendus in q̄ sunt oīa nr̄a bona. vita sine mortalitate. sanitas
 sine infirmitate. pulchritudo sine deformitate. diuicie sine pau-
 tate. potentia sine debilitate. sc̄ia sine ignorātia. virtus sine ma-
 licia. amor sine discordia. honor sine iuidia. Et atende q̄ ama-
 bilis sit deus. cū em̄ verecundū sit vt alquis se amari precipiat
 tñ tantus ē amor dei ad nos. vt se precipiat redamari. et a nob̄

Sermon

etiam fragilibus. Au. i. Joh. dicit. Quid tibi si ipse ut amari te domine
ubeas a me. et nisi facia irascaris mihi. et mimeris in gentes mi-
serias. pua ne iniuria ipsa es si non amem te. immo maxima. Et Nota
q[ue] dei amor quintuplex est. vius naturalis. quo ois creatura na-
turaliter inclinat ad deum amandum. de quo aug. i. li. solilo. De-
us quem amat omne quod potest amare sine sciens sive nesciens. vñ
orig. Si aliquis querat quid acquirat diuina dilectio. respondemus
qe dei amor inodibilis est. neque enim tudit sub arte. sic videre lucet.
aut amare pentes nemo vnguididit. ita diuina dilectionis na-
turaliter seminaria sunt in nob sine doctrina. Secundus amor est
gratia actionis. quo diligit per acceptis beneficis. Tertius est mer-
cenarius. quo diligit per accipientis. Quartus est virtut. quo di-
ligit propter delectatione. que est in eius amore. Quintus est trans-
formativus. quo diligit propter seipsum. nullo alio desiderato. be-
ne. Licit sine mercede non diligit deus. absque tamen intuitu mercedis
diligendus est. Demde istius dilectionis ponitur modus et forma
ex toto corde tuo. ex tota anima tua. et in tota mente tua: aug. i ser-
totum exigit te quod totum feceris. sed noli tristis esse. q[ui] si nihil vnde gaudias
remaneat in te ex hoc enim diligis totum te quod diligis deum ex toto te. Et
premissa autem verba pertinet exponit septem modos primo hinc enim corde
corde diligenter deus. quasi carnaliter. ut nullum in nobis alterius
rei amorem sentiamus. sed solius dei tota anima. id est tota fidei firmi-
tate. qui enim credit nihil boni esse extra deum. nihil extra ipsum in-
dicabit amandum. tota mente ut omnis sensus vacent deo. ois in-
tellectus ipsi miserentur. ois sapientia circa eum sit. et tota recordatio sit
deo. Ita orig. Ex toto corde. id est hinc tota recordatione. ope-
ratione et cogitatione. ex tota anima. ut pati sint ea ponere per pi-
etatem dei. in tota mente nihil aliud preferentes. nisi que dei sunt.
Item theo. ex toto corde id est hinc omnes vires sensibilis partis. que sunt ira et
anima id est hinc omnes vires sensibilis partis. que sunt ira et
desiderium. et in omni mente. quod pertinet ad animam rationalem. Item
aug. de domino christi. deum ex toto corde diligere proprieatis. ut omnis cogi-
tationes tuas. ex tota anima tua ut omnem vitam tuam. ex tota men-
sibus pro intellectu a quo habes ea que dicas. Item bern. ex toto
corde sapienter. ex tota anima dulciter. ex tota mente perseveranter
Item glo. ex toto corde id est intellectu. ex tota anima id est voluntate
mentis id est memoria. Item per cordem irascibilem intellige. unde de eo qui
mio amor mundi detinatur. et in illud arduum bonum tendamus. to
illa. mens vero pertinet ad spiritualem portionem. ut toto spiritu ad

eū tendamus. vñ greg. 22. mœa. 4. nihil extra dēū sufficit men-
 ti que veraciter eū querit. Itē toto corde quantū potes. tota ai-
 ma quantū scis. tota mente. quantū velle potes et scis. G
 Deinde hoc mandatū dupliciter commendat a magnitudine &
 ordine. a magnitudine quidē: hoc est maximū: Primo qz nihil
 maius potest ab homī fieri. qz se totū det deo quantū potest
 Secundo qz ad nihil aliud tñm homo obligat. quantū ad hoc.
 imo alia mandata non obligant nisi quatenus deus diligat eo
 modo quo dictū est. Tercio qz dei dilectio maxia facit operari.
 1. cor. 13. Si aliquis loquāt̄ linguis hominū et angeloz. si effi-
 caciā fidei habuerit. si cuncta sua distribuerit. si ulterius tradidē
 rit corpus suū. ita ut ardeat sine caritate nihil valet. h̄ em om̄
 ma transcendit caritas et difficilima facit operari. vñ aug. So-
 lus amor ē qui nomen difficultatis erubescit. et Jer. nihil amā
 tibidurū. nullus labor difficilis cupientib⁹. Quarto maximuz
 est mandatū quia maximū expectat premiū. Ila. 64. Oculus nō
 vidit nec auris audiuit. nec in cor hois ascendit. que prepara-
 uit dñs his qui diligunt eū. nulla virtus est que expectet pre-
 miū nisi sola dilectio. D. Et primū mandatum: primū est h̄m
 cr̄ig. nō ordine scripture. sed dignitate virtutis. quia caritas ē
 prima virtutū. sine qua nulla virtus ē virtus. Itē primo quia
 deus amorē primo a nobis requirit. amor em̄ h̄m aug. est pri-
 mū domū. vnde nihil possumus virtutis. aut adūs donare deo.
 nisi prius caritatē domū dederimus. Itē primū quia hoc precep-
 to tria precepta p̄ me tabule seruant. ex hoc em̄ qz diligimus de-
 um toto corde id ē toto sp̄itu nō adoramus dōs alienos sed
 verum dēū quez in sp̄itu adorare oportet. Ja. 4. ex hoc vero qz
 diligimus tota aīa que ē ad imaginē dei. cognoscimus dei no-
 men non esse vlli creature tribuendū. Ex hoc vero qz mente dili-
 gimus vacamus diuinis. vñ implet̄ preceptū de sanctificatione
 sabbati. I. Secundo ponit̄ preceptū de dilectione prīmi. qz pri-
 mo commendat̄ ex ordine & similitudine ad primū: secundum aut̄
 simile huic: h̄m preceptū est dilectio prīmi. qz post creatōrē se-
 cundo loco non ē nisi creatura. Et ē simile primo ppter tria. Pri-
 mo quidē. quia vtrunḡ est de dilectione. imo ut dicit aug. de
 tri. Eadē caritate diligēt̄ deus et prīmus. Itē simile. quia vñ
 ad aliud alequit̄. qui em̄ diligēt̄ dēū. diligēt̄ et prīmu. et econ-
 uero. Itē sile h̄m cr̄is. quia imago dei est h̄o. in quo deus dili-
 git̄. sicut rex in sue imagine honorat̄. Itē simile h̄m hillariū. qz
 eandē expectat retributionis mercedem. Deinde ponit̄ ipsū mā-
 datū: diligēs prīmu: h̄ legit̄ le. 19. aug. 1. de dō. cr̄. noīe pri-

Sermo

intelligit. vel cui prebendū est. vel a quo nobis preberdum est.
misericordie officiū. vñ sancti etiā angeli a xp̄s ipse p̄xius n̄ intelligi p̄t et om̄s h̄ies. Deinde istius p̄ceptū ostendit modū a for
mā: sic triplū: aug. i. de doct. crist. ad hoc quilibet debet seipsum
diligere. vt sic operet quatenus d̄eū diligat tōto orde. tota anima
tota mente. sic et p̄xius diligendus ē. Tercio h̄ec duo p̄cepta
caritatis cōmendat: In his duob̄ mandat̄ vniuersa lex: ve
tus et noua ad om̄es sui p̄tes: pendet: id ē sustinet. q̄z tota lex
in his duob̄ mādata fundat̄: et p̄phete: lex quidē p̄cepta p̄missa
et penas fundat in his duob̄ mandat̄. p̄phete vero in eisdē ex
hortationes cōmissiones a p̄missiones suas fundant̄. h̄ec aut̄
duo p̄cepta cūdīs operationib̄. cūdīsq; sacrificia maiora ē di
aut̄ in mar. xc.

Tertia pars.

R

Ercio cū dicit cognovit aut̄ xc. ostendit q̄ xp̄s sit filius
dei. Et quatuor facit. Primo em̄ interrogat: a gregati
s aut̄ p̄fēs interrogavit eos ih̄sus dicens. Quid vo
bis videt de xp̄o. dupl̄ em̄ errat indei circa xp̄m. Pri
quidē circa p̄sonā eius. nō em̄ credūt eū fuisse xp̄m. qui venit i
mundū. natus ex virgine. sed adhuc expectat. Secundo errant
circa naturā. q̄z nō credūt xp̄m etiā quē expectat ē d̄eū. sed pu
rū h̄oīem. et de isto secundo errore eos interrogat: cuius filius ē:
hoc ideo querit. q̄z ex q̄ totā legē deduxerat ad duo mādata di
legitiōis tanq; artificios legislator. vult ostendere rursus h̄ duo
mandata reduci in vnuꝝ diligibile. qđ est xp̄s. nihil em̄ diligēt
tanq; d̄eū a p̄ximus nisi ipse. Secundo ponit eoz rūsio: dicit
ei: dawid: Mat. i. Liber generationis ih̄sū xp̄i filij dawid. ve
rū quidē dicebant eū esse filium dawid. km̄ humanaꝝ naturā. sed
multo excellentius rūdit petrus alibi dicens. Tu es xp̄s filius
dei vivi. Tercio ponit salvatoriis argumentatio: quō ḡ dawid
in spū: Iero. nō erroris īerto. nec p̄pria voluntate. sed in spūsan
do: vocat eū dñm: qđ nequaq; licet si eēt filius eius: dicens.
dixit dñs: pater: dñm meo: filio: sede a dext̄ris meis: nō est de
us figuratus vt h̄eat līmāmēta corporis dext̄r̄ et sinist̄r̄. nec rur
sus dūenit sibi positio aut locus. cū sit īcūspēdibilis. sed dext̄
ra signat patris p̄tentia in q̄ filius sedē dīcit. q̄z equalis ē si
hi. donec ponā īnimi. xc. Inimici xp̄i fuerūt angeli peccātū et ho
mīes. q̄ voluerūt sibi usurpare p̄tentia et sapiāz. q̄ deī filio at
tribuunt̄. quos sub pedib̄ suis posuit cū carnē assūmp̄it et vi
vit mūndū in cruce an̄ quid̄ q̄z carnē assūmeret ab eterno sedebat
a dext̄ris dei ī eq̄ilitate p̄ris h̄ cū p̄ incarnationis mīsteriū fuerūt
sibi subiugati inimici eius rōe assūpte nature n̄ sedet a dext̄ris

lx

patris. cū minor patre sit factus. immo minor seipso. sed tñ hñ di
uinitatē naturā nunq̄ destitit sedere a dextris patris: si ḡ dñi
vocat euz dñm: teste scriptura: quo filius eius ē: put r̄ndistis.
hec em̄ duo se non posse compati vident̄. Quarto ponit eoz in
sufficientia ad r̄ndendū: et nemo poterat r̄ndere ei verbum: ad h̄
nō potest r̄nderi nisi p̄ distinctionē dicendo xp̄m esse dñm et homi
nē sed inquantū homo ē filius abrah̄. put vero deus ē dñs ei⁹
cuīus membro distinctionis qz usq̄ hodie nō cognoscunt indei
ideo huic d̄argmentationi r̄ndere non p̄nt. Et attendendū qz
ista deducio euidentissime pbat xp̄i diuinitatē atra iudeos. ar
rianos. ebionitas. et nestorianos. : neqz ausus fuit quisq; ex il
la die amplius eū interrogare: Sacerdotib; nanc̄ pr̄uis in tem
plo silētiū imposuerat. postea saduceis. nūc vero phariseis. sed
qz illi nō interrogabāt nec differebant cū eo cā cognoscende ve
ritatē. alioquin videntes eū prudentē in questionib; et subtilez
in r̄nsonib; amplius aīati fuissent eū interrogare. sed cū eo di
spatabant vt eū suparent. qz se videntes nō posse facere. desti
runt a sermone & manu fortī post modicū eum ceperunt & iugen
tes cruci. Rogemus ḡ dñm cc.

Dominica decima octaua post p̄thecc stes Prima pars sermonis lxx. □

Sēdēns ih̄sus in nauiculā transfretauit et venit
in ciuitatē it. Mat. 9. hoc idē legit̄ mar. 2. & lu. 5
hec naturalis hoīa additio. vt nihil sp̄uale nisi icel
ligat p̄ corporalia signa. credimus em̄ aliquē habe
re animā. eo qz ipsum videamus moueri et senti
re. Volens igit̄ xp̄s ostendere qz sp̄uale effectū poterat in aīa p̄fice
re. solo verbo sanat paliticū. put atineē in p̄nti euangelio. qz
in tres p̄tes diuidit. Primo ponit miserabil oblatio iſfirmitatis
Secondo mirabilis pbatio p̄tatis. ibi. & ecce quidā. Tercio vene
rabil glōificatio diuinitatis. ibi: videns aut̄. Circa primū tria
facit. Primo em̄ ponit humil aduentus xp̄i: ascendēs xp̄s: nō
quidē in magnā nauī. sed: in nauiculā: quod attestat ipsius hu
milime paup̄tati tñssretauit: tñssretauit mare galilee. erat ei in
terra genazarenor̄. et pacis miraculis ibidē ascendit nauī. vt
rediret in galileaz. et hoc attestat huilitati sue potentie. Nā vt
dicit cri. nauigio tñslit qui pede poterat p̄tñslire nō em̄semper
luit potentia ostendere inmirabilib; ne incarnationis noceret mi
sterio. At atra homines mundi si vllā habent potentia. semper
volunt ea uti magis qz virtute iusticie: et venit in ciuitatē suaz